

مقایسه هوش معنوی، معناداری زندگی و خوش بینی- بدبینی در بیماران قلبی عروق کرونر و افراد عادی

مریم حیدری مقدم گزافرودی *، 122،

1396-5-28

تشخیص بیماری عروق کرونر، باعث ایجاد اختلالات قابل توجه در وضعیت روانی بیماران می شود، از طرفی عوامل روانی نقش مهمی در توسعه و پیشرفت بیماری قلبی بازی می کنند. بنابراین شناسایی عوامل موثر بر توانایی سازگاری بیمار از جمله هوش معنوی، معناداری زندگی و خوش بینی- بدبینی در این بیماران حائز اهمیت می باشد. هدف: مطالعه حاضر با هدف مقایسه هوش معنوی، معناداری زندگی و خوش بینی- بدبینی در بیماران قلبی عروق کرونر و افراد عادی انجام گرفت. روش: جامعه آماری پژوهش شامل کلیه بیماران قلبی عروق کرونر و همراهان این بیماران (1806 نفر) که در سال 95-96 و طی 4 ماه (از فروردین تا تیر) به اورژانس بیمارستان حشمت رشت مراجعه و بستری شدند. که از این میان نمونه با حجم 200 نفر (100 بیمار قلبی و 100 فرد عادی) که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. این پژوهش از نوع پژوهش علی- مقایسه ای و همبستگی است و جهت جمع آوری داده های پژوهش از پرسشنامه معناداری در زندگی ماهولیک و کرامیاف (1969)، پرسشنامه هوش معنوی کینگ (2008)، و آزمون جهت گیری زندگی (خوش بینی و بدبینی) شیر و کارور (1985) استفاده شد. بحث و نتیجه گیری: یافته های این فرضیه نشان داد که در بین بیماران قلبی عروق کرونر و افراد عادی تفاوت معنی داری وجود دارد و در ابعاد هوش معنوی، معناداری زندگی و خوش بینی بیماران قلبی عروق کرونر از میانگین پایین تری نسبت به افراد عادی برخوردار بودند. بنابراین براساس یافته های پژوهش، می توان به هوش معنوی و معناداری زندگی و خوش بینی به عنوان عوامل حفاظت کننده و پیشگیری کننده بیماری های عروق کرونر پرداخته شود. بنابراین با توجه به مطالعات انجام شده و پژوهش حاضر، می توان خاطر نشان کرد که عوامل روانشناختی و به طور ویژه هیجان های منفی، یک همراهی کننده معنی دار بیماری های کرونری قلب می باشد و در کنار مداخلات طبی، مداخلات روان شناختی ویژه هم برای پیشگیری و هم برای بازتوانی بیماران مبتلا الزامی است، از جمله در این زمینه به تقویت هوش معنوی، معناداری زندگی و خوش بینی می توان اشاره کرد.

کلمات کلیدی : کلید واژه ها: هوش معنوی، معناداری زندگی، خوش بینی و بدبینی، بیماری قلبی عروق کرونر.